

SIRDSPRIEKŠ

Maijas avīzīte

Nr. 74.

2023. gada februāris

TIKAI UZ JAUNIEM PAMATIEM VAR RADĪT SAVU PATIESO DZĪVI...

DALĪŠANĀS

Tu paņem krūzi ar karstu tēju un apsēdies savā mīļākajā krēslā pie loga.
Tēja kūp un smaržo.
Tik nomierinoši...
Domas kļūst tīras kā spirts ziemas rīts.
Nevilšus un jau atkal tu aizdomājies par dzīves jēgu.
Par skaisto.
Par prieku.
Par tiem mazajiem sīkumiem, kad varēji ko dot kādam citam.
Un, ne jau aiz pienākuma.
Vienkārši tāpat.
No tā, ka tev pašam ir un paliek pāri, lai dalītos.
Gan prieks, gan gudrība, gan laiks.
Tu jau zini, ka šī pasaule turas kopā uz ziedojuma principa. Viss, pilnīgi viss, ko tu vari lietot un novērot, ir tev iedots.
Ķermenis. Telpa. Dekorācijas. Personāži.
Situācijas. Laiks...
Laiks, lai piedalītos.
Pie - Dalītos
Laiks
Pie - Dot
Pie - Vienot

Pie - Spēlēt

Pielikt klāt kaut ko no sevis... Kas ir tas, ko tu pievieno?

Par ko tu sapņoji, kad biji maziņš?!

Vai tu atceries, kāds tu gribēji būt un kādā pasaulē dzīvot...? Vai tu atceries, ko tu noteikti negribēji?

Varbūt paņem krūzi ar karstu tēju, apsēdies mīļākajā krēslā pie loga un domās apciemo sevi Maziņo tur tālajā bērniībā. Varbūt jums ir par ko parunāt...

Un, jā, ja šī pasaule ir tev par lielu, tad izveido pats savu - mazāku un noteikti laimīgu. Tu to vari. Tu par to tik daudz esi sapņojis...❤️

Marika Višņevska

Atverot durvis aiz durvīm

Katram pienāk brīdis, kad saproti, ka ārējā pasaule nespēj sniegt visu to, pēc kā ilgojas dvēsele.

Tas nozīmē, ka esi pamodies un sācis savu meklējumu Ceļu.

Garīgi skaists ir šis mirklis.

Tas var būt arī gana sāpīgs, jo bieži vien sabrūk viss tas, ko uzskatīji pirms tam par svarīgu un nozīmīgu priekš sevi. Bet tikai uz jauniem pamatiem var radīt savu patieso dzīvi. Te Ceļš arvien vairāk ved uz katra iekšējo pasauli, jo tik, cik Gaismas saņemam no smalkās pasaules, kas atrodas apkārt mums, ir jāienes un jāintegrē arī sevī.

Tās ir durvis aiz durvīm, kuras atveram, lai ienestu Gaismu arvien dziļāk, tālāk, apzinātāk. Tas ved uz mirkli, kad ārējā un iekšējā pasaule sabalansējas. Nav atdalījuma, bet ir vienotība.

Katru dienu, pārvarot savu ego un augstprātību, vērtēšanu un nepieņemšanu, dusmas un bailes, par ko stāsta situācijas ārējā pasaulē, tuvojamies patiesajam sev, kurš dzīvo mierā, līdzsvarā un harmonijā.

Maija Kadiķe

♥ SAVIENOJUMS... ♥

Pati-esība slēpjas sīkumos,
Visā mazajā, ko tu dari,
Ko reizēm pat nepamani,
Jo atkal jau skrien,
Jo atkal jau meklē,
Jo atkal jau bēdz...
No kādas
Daiņas...
Sevis...

Ir laiks atgriezties sevī,
Atgriezties savā dabā,
Lai acis sāk mirdzēt,
Lai domas nav tukšas,
Lai atkal runāt ar tevi
Sāk pati Māte daba...
Un stāstīt par tevi,
Kas esi,...
Kad staro...

Lai domas ir dzīvas,
Savu plašumu jūti,
Modri veries visapkārt.
Savieno sevi ar Sevi,
Savieno Sevi ar Dzīvi.
Laiks just to, ko tu runā,
Jo tavi vārdi ir
Tavu sajūtu...
Turpinājums...

• Zanda IvaNova (Vītola) •

Ieklausies savās sajūtās un tu būsi līdzsvarotā savienojumā ar sevi un savu dzīvi...

Veselums nāks kā papildījuma sajūta...♥

Trešdiena, 25. janvāris.

Sveika ŠAJĀ BRĪDĪ!

TIEŠI ŠAJĀ, kad vēstulīti rakstu.

Kad tu to lasīsi, būs jau CITS BRĪDIS. Paies savas piecpadsmit minūtes, līdz pielikšu galā punktu un noklikšķināšu koši zilo podziņu "saglabāt".

Sveika ŠAJĀ BRĪDĪ!

Uzrunu atkārtu tādēļ, LAI ARĪ PATI SEV ATGĀDINĀTU, cik brīdis ir īss. Cik mazs. Cik nieka. Cik laiks ir plūstošs.

Brīdis dubļiem un brīdis dubļu nožūšanai.

Brīdis DZIĻAM un AUGSTU NESOŠAM priekam – un brīdis sūrmei. Skabarga nevis pirkstā, bet domās un attiecībās. Un ARĪ KAS TĀDS notiek VIENĀ BRĪDĪ.

Ai, cik brīži DAŽĀDI...

Bet – sveika ŠAJĀ brīdī! LABU DIENU! Lai tāda: brīžus neniekojot. Atceroties, ka LAIKS NEGUĻ.

Neguli arī tu T A D, KAD ESI NOMODĀ! Elpo BŪT. Dzīvo darboties, darīt, piedalīties, just, mīlēt, neatgrūst, iedziļināties, labot, mēģināt no jauna un pārsvītrot nevarību.

Bet patiesībā... labāk dari TĀ, lai jālabo nebūtu. Jā, VISMAZ ŠODIEN plūsti dzīvot, lai NEBŪTU NEKĀ LABOJAMA. Lai tavā (un arī manā) pasaulē VISS VESELS.

NOTURI un novērtē TO, kas tev šajā dzīvē dāvāts. Pamani, neiznieko, kop, uzturi. Cieši sargā šīs vērtības DAUDZ, DAUDZ ILGĀK nekā tikai PAGAIDĀM.

Lūk, vēstulīte galā. Atkal sākas CITS brīdis.

Rūpēšos lai ŠIS BRĪDIS (kas notiek tagad) nestu prieku. Nu... ja ne gluži un uzreiz tieši košu dzirksteļošānu, tad sirdsmieru gan. TUVINI sev to, pēc kā ilgojies. Tā esi TU PATI, kas šo darāmo iespēj. Neesi TIKAI GAIDĪTĀJA vai TIKAI ŅĒMĒJA. Radi.

Šī rīta vēstulīte uzrakstīta.

Tūlīt noklikšķināšu koši zilo podziņu "saglabāt".

Ieklausies šajā vārdā DZIĻI un CITĀDI: S A G L A B Ā T.

Maija Laukmane

Labrītiņ! 😊

Dzīve ir garš ceļš, mēs bērnībā domājam... Dzīve ir mirklis, ko mēs sapratām kā pieaugušie...

Recepte katrai dienai.

Mēs paņemam dienu un labi iztīrām - no skaudības, naida, bēdām, alkatības, spītības, egoisma, vienaldzības.

Pievienojiet trīs karotes optimisma, lielu sauju ticības, karoti pacietības, dažas iecietības sēklas un visbeidzot šķipsniņu pieklājības un pieklājības visiem!

Visu iegūto maisījumu lej uz mīlestības! Tagad, kad ēdieni ir gatavi, dekorējiet ar laipnības un uzmanības ziedlapiņām.

Pasniedziet katru dienu kopā ar siltiem vārdiem un sirsnīgiem smaidiem, kas sasilda sirdi un dvēseli. 😊 😊 😊

Ilga Enika

Es atkal domāju par to

Ka dzīve šī
Kā kaleidoskops ir
Tik viena kustība
Tik viena doma
Un atkal viss ir savādāk
Ik mirklis piepildīts
Tik pabeigts un tik tukšs
Re - atkal jauna kustība
Re - atkal jauna doma
Un viss jau izskatās
Pavisam savādāk
Tik perfekts savā vienreizībā
Un tik bezjēdzīgs...
Drīz atkal jauns nāk pagrieziena

Marika Višņevska

Baltas gaismiņas lido,
šķiet, skanīgiem spārniem,
stīgo tumsā un Prieks

tām gaviļē līdz,
smalko gaismiņu stīgas
vēja vijole stīgo,
maigā sniegpārslu dejā
lejup debesis slīd.
Un mēs aiznesam līdz
sniegto svētību balto,
kas kā bērniības sapnis
allaž atmiņā dzīvs.

Sarma Upesleja
28. dec. 2022

*Sarmas Upeslejas pēdējais dzejolis
Draugu Dienasgrāmatā...*

Pateicībā par mūsu daudzo gadu draudzību!...

Netverami gaiši

Soļi tālāk ved,
Es esmu sevī
Atvērusi logu.

Kāds neredzams,
Bāls nospiedums
Ir nedzēšami manī
Pēdas atstājis.

Sirds spēj sajukt,
Atlaist, nepadoties.
Ir citādi, jo smalki
Pavedieni atsieti.

Nāk citāds rīts un
Gaisma atmodina.
Tas labas dienas
Apsolījums...

• Zanda IvaNova (Vītola) •

“Tāds pelēks iet un pelēks aiziet...”/D.Z/

Vai tu esi kādreiz domājis - kādā krāsā
tu esi. Ne kādas krāsas drēbes tu valkā, vai
kādas krāsas mašīnā tu brauc, bet kādā krāsā
tu esi... kura josla tu esi varavīksnē... kura
smilga vai zāles stiebrs, kurš ābeļziēds,
ceriņziēds vai kura krītoša lapa... Varbūt tu esi
pienene... varbūt tikko modies egles čiekurs
vai saules iekrāsots mākonis... varbūt esi
svaigi artas zemes krāsā... varbūt tu esi kā
rasa rudens rītā austā tīmeklī...

Kāda krāsa ir taviem vārdiem, darbiem
un domām... Kāda krāsa iemirdzas, kad tu
ienāc istabā, vai pagalmā...

Kādas krāsas tauriņi tev sēžas uz pleca
un pirkstgaliem...

Un kādas krāsas atmirdz cilvēkos tev
apkārt... Pelēks ir skaists bezgala - visos
savos toņos un niansēs... bet cik skaists ir
ceriņziēds uz pelēka lina galdauta... cik
skaistas ir kaijas pelēkos padebešos...

Tikai tā... uz mirkli padomā par savu krāsu...
par savas dzīves krāsu un nokrāsu... niansēs.

Evija Lukse

Sūti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un
ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam**
uz e-pastu: reinvaldemaija@gmail.com
www.draugiem.lv ; www.facebook.lv
<https://t.me/laismasmaija>

Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja,
rakstīto savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**